

[Alfred Jensen.]

skal behandle dette forslag i udvalg, også tager hensyn til dette moment.

Jeg er klar over, at det ærede medlem hr. Ravn, der er ordfører for socialdemokratiet i denne sag, vil føre disse synspunkter frem; han talte selv om rimeligheden af at dele perioden op, så der blev givet en delvis brændselshjælp efter 60 dages ledighed. Os forekommer det, at den 2. portion bør udbetales efter 60 dages ledighed. Jeg vil ikke tro, nogen her har den opfattelse, at 2 gange 95 kr. til familieforsørgere kan dække det brændselsforbrug, som en arbejdsløs har i denne vinter.

Dernæst vil jeg gerne sige følgende. Jeg synes, det er lidt karrigt, at man ikke vil give arbejdsløsheds-kasserne fuld dækning for den ekstraudgift, de vil få ved denne foranstaltning. Jeg hørte i dag, og jeg hører så ofte, at der mangler solidaritet arbejdsløsheds-kasserne imellem; det ville være rimeligt, siger man, at smedene, der betaler et så ringe kontingent, skal yde noget mere, for at arbejdsmændene kan slippe noget billigere. Jeg kan ikke tale på arbejdsmændenes vegne, men jeg ved, at arbejdsmændene deroverfor vil sige: det kan være meget godt med en sådan omsorg, men hvorfor skal risikoen begrænses til de arbejdsløshedsforsikrede? Når vi står overfor vanskeligheder, der — som bl. a. det ærede medlem hr. Poul Sørensen nævnte — skyldes regeringens politik, hvorfor er det så kun arbejderne, der skal betale til en sådan ekstrahjælp? Er det så ikke rimeligt, at vi alle er solidariske?

Millionærerne og de velhavende, de, som har tjent på denne tingenes tilstand, bør de ikke betale? Det er udfra disse betragtninger, vi foreslår, at staten skal afholde samtlige udgifter til denne hjælp, og jeg henstiller altså, at man tager dette synspunkt med i betragtning, når man skal behandle sagen i udvalget. Vi bør efter min mening også være opmærksomme på, at arbejdsløsheds-kasserne i den kommende tid kan komme til at stå overfor krav af en sådan beskaffenhed, at de små reserver, der findes, ikke strækker til; og man skal gøre sig klart, at man meget let kan komme til at stå overfor betydelig større krav end dem, der stilles i dag.

Jeg ser, at ministeren i sin skriftlige

fremstilling begrundet lovforslaget med, at der har været rettet henvendelser til ham fra en hel del ledende folk indenfor arbejdsløsheds-kasserne. Det er naturligvis et glædeligt tidens tegn, at man tager hensyn til ønsker, der fremføres fra ledende folk i arbejdsløsheds-kasserne, fra folk, der ved, hvor slem tilstanden er; men jeg synes, man også må tage i betragtning, at disse organer, disse ledende personer i deres henvendelse tillige har beskæftiget sig med andre ting end lige netop brændselshjælpen. Allerede i december måned rettede formanden for Dansk Arbejdsmands Forbund, hr. Chr. Larsen, der også er formand for arbejdsmændenes arbejdsløsheds-kasse, en henvendelse til samtlige kommuner i Danmark og gjorde opmærksom på de vanskeligheder, som arbejdsmændene stod overfor. Han talte først og fremmest om beskæftigelsesforanstaltninger, men nævnte også, hvilke andre midler der kunne anvendes for at skaffe de arbejdsløse arbejde. Han gjorde opmærksom på, at man i Dansk Arbejdsmands Forbund mener, der findes andre veje ud af landets valuta-vanskeligheder end dem, regeringen har betrådt. Han gjorde opmærksom på, hvor alvorlig, næsten katastrofal tilstanden var for arbejdsmændene, og sagde i sin henvendelse til kommunerne, at her nytter det ikke at komme med udtalelser om, at man har sympati og forståelse; det er realiteter, der skal til. Han pegede endvidere på, at der fandtes en lang række beskæftigelsesforanstaltninger, som kunne sættes i gang.

Altså, problemet er betydeligt større end dette at skaffe de koks frem, som skal fyldes i de arbejdsløses kakkellovne; det drejer sig også om at skaffe beskæftigelse, ikke mindst til arbejdsmændene.

Men hvad har landets kommuner gjort? Stort set har de sagt: hvis situationen bliver alvorlig, kan vi tage fat; vi har en masse arbejde i reserve. Her må man tage i betragtning, at da denne henvendelse blev rettet til kommunerne, var vi i december måned, da vinteren og frosten endnu ikke spillede ind og hele problemet faktisk var et spørgsmål om i den kommende tid at skaffe beskæftigelse til de mange dengang ledige arbejdsmænd.

Det er rigtigt, at ledighedstallet for